

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET FOLYÓIRATA

CXXXVIII. évfolyam • 2003. február

ALAPÍTVÁ

1862-BEN

Az erdő: rendszer és esztétikum

Az Év természetfotósa Nagy Csaba erdőmérnök,
a NyME Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola tanára

– Nem nagyon szoktam a fotóimról beszélni – mondja szerényen Nagy Csaba mérnök-tanár. – Ez egy vizuális műfaj, a kiállításaimon a képeim mondhatják el az üzenetet.

– A kollégák és a tanítványok tudják, hogy fotózol?

– Természetesen tudják. Az iskola bemutatótermében is szerepeltek már a képeim. Ha új anyaggal állok elő, akkor meghívom a tantestületet is a kiállítás megnyitójára.

– Az oktató-nevelő munkádban, hogy ezt az elcsépeelt pedagógiai kifejezést használjam – előkerül-e a személyiségednek ez a szelete? Már csak azért is, hogy az erdőt a tanítványaid ne csupán növedéktermelő életközösségnek, az erdészetet ne csak fatermelő szervezetnek, hanem „esztétikai közegnek” is tekintsék!

– Az óráimon a fotóimból elsősorban motivációs célból be szoktam mutatni néhányat, éppen az esztétikai élmény

felvillantása miatt. Ha erdőt járok, mindig készítek olyan felvételeket is, amelyeket nem kiállításra, hanem szakmai szemléltetésre szánok. Magam az erdőművelést azzal a gondolattal oktatom, hogy az erdő nemcsak köbméterrel mérhető fatömeg, hanem az erdész olyan értékkel bánt, amelynek sok egyéb funkciója is van, s ezeket egyre nagyobb súllyal kell számításba venni.

(folytatás a 65. oldalon)

– Széchenyi Zsigmond nagyon talá-
lóan mondta a vadászatra, hogy vad-
űzés és erdőzűgás, de több erdőzűgás.
Az erdőgazdálkodásra ugyan nem
mondhatjuk, hogy felűjűtés, művelés,
basználat és sok-sok gyűnyűrkűdés, de
a jűvűben az erdő közjűlűeti szerepe
mindenkűppen fűlűrtűkelűdik. Fogűko-
nyak-e erre a tanűtvűnyaid?

– A legtűbben eleve erűs erűzemi in-
dűttatűssal kerülnek az iskolánkba. Az
űket tanűtűknek fontos feladata, hogy a
tanulűkban ez a kűtűdűs a szakmai ismer-
etek elsajűtűtűsa kűzben is megmarad-
jon, sűt ha lehet, tovűbb erűsűdjűn. Úgy
gondolom, hogy a mi szakmánkát nűmi
idealizmus nűlkűl nem lehet igazűn jűl
csinűlni. Tudoműsul kell venni azt is,
hogy az erdő elűműnyt nyűjűtű szerepűre a
szakműn kűvűl is nagy az igűny és ennek
a tűrsadalmi elvűrűsűnek meg kell felelni.

– A tűj, az erdő szűpsűge a boldogsűg
egyűk forrűsa, am a mai kűzgazdasűgi

ismereteink alapjűn nem tudunk mit
kezdeni műg egy nagy adag boldogsűg-
gal sem. Nem tudjuk mennyűt er ne-
kűnk a boldogsűg.

– Nagyon nehéz ezt megmondani,
hiszen az ilyesfajta erűteket akkor ismer-
jűk fűl, amikor műr nincsenek meg. A
hiűnyűkbűl tudjuk fűlműrni, hogy mit
is veszűtűtűnk el. A természeti kűrny-
ezet komoly kűrosodűsa kűvetkeztűben
a nyugati orszűgok műr megtapasztal-
hattűk ezt az erűzűst. Nekűnk semmikűp-
pen sem szabad eljűtűnk odűig. Tan-
ulnűnk kell műs kűrűn. Annak a hűve
vagyok, hogy az erdőgazdűlkűdűs és a
természetvűdelem egyensűlyűt kell
megteremteni. A fűra szűksűg van, az
erdűvel valű gazdűlkűdűs nem kerűl-
hűtű meg. Ezt azonban úgy kell folytatni,
hogy az erdő tűbbi funkciűja a legke-
vűsbű sűrűljűn.

– A fotűs munkűssűgűd arról szűl,
hogy ezt a tűbbletet, az „erdűzűgűst”, a

boldogsűgűt bemutatod a nagykűzűn-
sűgűnek. Ennek az az űrűsi jelentűsűge,
hogy a vűrosi aszfalkűptűtűt is beava-
tod a természet tűtkaiba.

– Ennek a beavatűsűnak azűrt van nagy
szerepe, mert ha valaműt nem ismerűnk,
akkor azt nem is erűzzűk fontosnak. De
ha egy kicsűt bepillantűnk a természet rejt-
ett tűtkaiba, -s ebben segűthet a fotű is,
akkor műr van esűly arra, hogy a jelentű-
sűgűt felismerűk. Így kűnnyűbb mozgű-
sűtűni az embereket ezeknek az erűtekek-
nek a megbecszűlűsűre és vűdelműre. Ab-
ban a szerencűs helyzetben vagyok,
hogy az erdő valamennyi szűpsűgűt el-
vezhetem, legyen az a fatermeszűtűs szűn-
tere, ahol az erdűsz jűl vűgzett munkűjű-
nak nyomai lűthatűak, vagy pedig a fotű-
zűs sorűn elűm kerűlű, esztűtikai elűműnyt
nyűjűtű erdűrűszletek. Hasonlűan űrűsi
elűműny az erdűnek, mint rendszernek a
műkűdűsűt megfigyelnű.

(zűtűnyű)

A Harmadik oldal

Hogyan tovább OEE, erdészek, erdőtulajdonosok?

Napjainkban sokan tesszük fel e kérdést magunknak és másoknak. Miért-e kérdés? Hiszen van működő egyesületünk, sőt több erdészeti, erdővel foglalkozó szervezetünk! Folyik az erdősítési program, az állami erdők jól működnek, feljövőben a magánerdők. Mégis szorong a szakma!

Hiába a sok szép erdő, a sok jó gondolat, nem érezzük a biztonságot! Miért van ez? Sokat és sokan beszélnek az erdőkről, mit és hogyan kellene csinálni? Szervezeteink sem egységesek, sokszor elbeszélnek egymás mellett, szűk érdekeiket követve. Pedig ha erdészek akarunk maradni, jó és szép erdőket nevelni, akkor a szakmának tenni kell a dolgát. Tenni, hogy elfogadtassa a társadalommal, hogy az erdőben az erdészre is szükség van.

Hiszen ezt a szakmát a társadalom a saját, erdőt védő, fát hasznosító, érdekében „találta fel”. Most megújuló erővel kell meggyőzni a közvéleményt, hogy az erdő szerepe megváltozott.

Kell az érintetlen vadon, az ártéri erdő, a védett természet, de kell és egyre jobban kell a fa, mint megújuló nyersanyag és energiaforrás. Idegenkedünk az atomenergiától, a természeti környezetet megváltoztató vízierőművektől, a ként okádó erőművektől. De energiát ad a megújuló erdő, a fa. Erdeinket úgy kell nevelnünk, telepítenünk, hogy e többes funkciónak megfeleljenek; legyen az természetes vagy azt közelítő őserdő, védett árterek, energiát adó ültetvények! Ma több tízezer hektár parlag van, amelyeken több száz évig mezőgazdálkodtunk, de üresen áll évtizedek óta, ahol nőhetnek majd az új erdők.

Olyan programot kell adni az erdőgazdálkodásnak, mely a társadalom elismerésével találkozik.

Erre jó a Nemzeti Erdőstratégia és Erdőprogram. Ennek keretében kell szakmánknak először „bázon belül”, majd a társadalommal elfogadtatni az erdőgazdálkodás több-célúságát. E párbeszédnek a kölcsönös megbecsülésen, egymás szakmaiságának tisztelésén tartásán kell alapulni. A kellő egyensúly megteremtése a szakma feladata az állami- vagy magánerdőben éppúgy, mint a természetvédelemben.

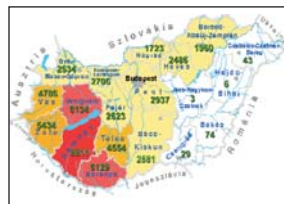
Közös érdek, hogy a Nemzeti Erdőstratégia és Erdőprogram társadalmi vitájában együtt vegyen részt a szakma. Az erdőgazdálkodás alapelveit nem feledve fogadtassunk el a társadalommal, hogy az erdőben az erdésznek is szerepe van!

Cserép János
az OEE elnöke

Tartalom

Zétényi Zoltán:

Az év természetfotósa Nagy Csaba erdőmérnök2/B2

Turós László:

Vadgazdálkodásunk négy évtizede számokban.....34

dr. Lett Béla–dr. Mészáros Károly:

Az EU-csatlakozás erdőgazdálkodási lehetőségei36

Az erdőfelújítás korszerűsítése...39

A visszaszámolás éve40

Bordács Sándor:

Makktermő állományaink41

Mi lesz veled vadásztársaság44

Szodfridt István:

Adventív növényfajok45

Bambi helyett erdőt46

Tóth Katalin:

Dél-Afrikában jártam47

Szodfridt István:

Természetes erdők termőhelyei50

Horváth Gyula:

A bakonyi korán fakadó bükk52

Találomra53

Az én erdőm54

Az év fája.....56

Kapcsolattartás az erdélyi erdészekkel57

Visszaemlékezés Wágner Lajos erdőmérnökre59

Egyesületi hírek61

Egy festmény története62

ERDÉSZETI LAPOK • Az Országos Erdészeti Egyesület folyóirata CXXXVIII. évfolyam 2. szám (február)

FŐSZERKESZTŐ: PÁPAI GÁBOR • A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE: DR. SZIKRA DEZSŐ

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG TAGJAI: Andrési Pál, Apatóczyk István, dr. Bartha Dénes, Detrich Miklós, Greguss László Géza, dr. Járasi Lőrinc, dr. Sárvári János, Zétényi Zoltán.

SZERKESZTŐSÉG: 1027 Budapest, Fő u. 68. Telefon/fax: 201 77 37 • Mobil: 06 30 97 15 255

KIADÓ: Országos Erdészeti Egyesület, 1027 Budapest, Fő u. 68. • FELELŐS KIADÓ: CSERÉP JÁNOS elnök

Nyomdai munkák: INNOVA-PRINT, Budapest • Felelős vezető: ifj. Komornik Ferenc

A kézirat lezárva: 2002. december 31.

ISSN 1215-0398

Terjeszti az Országos Erdészeti Egyesület. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad. Megjelenik havonta.

A beküldött kéziratokat, fényképeket nyilvántartásba vesszük. A cikkek, írások nem feltétlenül azonosok a szerkesztő véleményével, azok tartalmáért mindenkor a szerző felel. Honoráriumot megegyezéssel csak felkért írásokért, fotóért, illetve grafikai munkáért fizetünk.

Címképünk: Az alsóerdei erdészház, Zalaegerszeg. Fotó: Szakács László.